

Også i forhold til virksomhederne er regeringen opmærksom på eventuelt forslag. Miljø- og Energiministeriet har således for nylig spurgt de 243 virksomheder, der deltager i Erhvervsministeriets såkaldte testpanel, om forslag til forbedring af den administrative tilrettelæggelse, reguleringen og eksempler på dobbeltkontrol. Kun 17 af de 91 virksomheder, der overhovedet har svaret, pegede på problemer. Hovedparten heraf drejede sig om energifaggifterne, som jo er blevet så komplicerede, fordi man på daværende tidspunkt ønskede, at der skulle tages hensyn til de forskellige branchers særlige problemer.

Som jeg sagde i februar, og som jeg gerne vil gentage i dag, så kan jeg ikke genkende det billede, som forslagsstillerne tegner af lovgivning på miljø- og naturområdet, som værende uklar, forvirrende og bureaukratisk.

Forslagsstillerne henviser igen noget ukritisk, synes jeg, til et Ritzau-telegram med et interview med lektor ved Københavns Universitet, Peter Pagh. Jeg kan oplyse, at samme Peter Pagh siden da har fremsendt en artikel til Folketingets Miljø- og Planlægningsudvalg, hvor han betegner interviewet som noget fordrejet og mine indvendinger i et svar herpå som berettiget. Og når Peter Pagh i sin artikel kommer ind på spørgsmålet om behovet for forenkling, er hans kildehenvisning en betænkning fra 1983 og en artikel fra 1987, og han henviste ikke mindst til en af Jordforureningsudvalgets betænkninger, der, som jeg har omtalt, jo netop er et af de områder, som regeringen i konsekvens heraf allerede har taget aktivt fat på.

Det kan derfor selvfølgelig undre lidt, at vi har denne debat om regelforenkling. Nu forholdt det sig jo således, at de gældende reguleringer på miljø- og naturområdet i hovedsagen bygger på brede forlig under den tidligere regering, hvor man netop sagde, hvor fremragende et arbejde man gjorde ved at samle lovgivningen, gøre den mere overskuelig og enkel osv. Man kan jo i virkeligheden sige, at det er arvesølvet, man forgriber sig på her. Og jeg har den principielle opfattelse, at der er så meget, der ikke fungerer i vores verden, så hvorfor skal man reparere på det, der fungerer?

Tilsvarende er de senere ændringer og justeringer, der er vedtaget i lovgivningen, jo som regel også vedtaget af brede flertal.

Det siger sig selv, at jeg på denne baggrund ikke ser noget behov for at sætte et stort omfattende ressourcekrævende regelforenklings-

arbejde i gang inden for miljø- og naturlovgivningen, men selvfølgelig vil vi overalt, hvor der kan påvises konkrete eksempler, være med til at rette tingene. På jordforureningsområdet har vi netop taget tyren ved hornene for at finde enklere og mere overskuelige regler på et meget kompliceret område.

Inger Bierbaum (S):

På dette tidspunkt af dagen kunne man nok synes, at B 130 måske er lidt overflødig. Det har jo – i hvert fald dele af det – været omtalt flere gange i løbet af dagen. Men det må vel altid være sådan, at målet for lovgivningen skal være at gøre denne så enkel og overskuelig som muligt. Det gælder selvfølgelig også på miljøområdet, hvilket vi i Socialdemokratiet i øvrigt er meget optaget af.

Som eksempel kan jeg nævne, at en af de mest omfattende reformer på miljøområdet var, da naturbeskyttelsesloven blev gennemført under Schlüterregeringen i 1991-1992. Formålet var dengang, som den daværende miljøminister Per Stig Møller nævnte ved sin fremsættelse af lovforslaget, at styrke naturbeskyttelsen og at modernisere og forenkle loven. Lovforslaget blev vedtaget med et meget bredt flertal. Det var grundigt forberedt, og det blev i øvrigt også støttet af Socialdemokratiet.

Vi mener, det er en god lov, som fungerer godt. Den har fungeret i nogle år, og derfor er der ikke brug for den meget store regelforenklingsproces på området på nuværende tidspunkt.

Socialdemokratiet støtter initiativer til forenkling af lovgivningen på miljø- og naturområdet, hvor det er nødvendigt, og hvor det er hensigtsmæssigt og til gavn for både borgere, natur og miljø. Jeg skal nævne nogle få eksempler.

Der er jo sket ændringer netop i naturbeskyttelsesloven og råstofloven, hvor klagesystemet er blevet gjort mere enkelt og overskueligt. På jordforureningsområdet, som ministeren netop var inde på, er der gjort et stort arbejde for at forbedre lovgivningen på området.

Et andet eksempel er den mere hensigtsmæssige klagestruktur på Skov- og Naturstyrelsens område, som også er vedtaget i denne samling. Ligeledes foregår der for øjeblikket en vurdering, som det også er nævnt, af opgavefordelingen mellem stat, amter og kommuner, hvor også lovgivningen på natur- og miljøområdet indgår.

Desuden har miljøministeren nedsat et udvalg, der skal udarbejde forslag til en bedre